

Bruksela, 17 grudnia 2020 r.
(OR. en)

14198/20

CLIMA 362
ENV 829
FIN 975
ENER 509
TRANS 618
IND 281
COMPET 649
MI 588
ECO 65

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	13601/20
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 18/2020 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt.: „Unijny system handlu uprawnieniami do emisji – przydziały bezpłatnych uprawnień wymagały lepszego ukierunkowania” – Zatwierdzenie

Delegacje otrzymują w załączeniu – tytułem informacji – konkluzje Rady na powyższy temat w wersji zatwierdzonej przez Radę (ds. Środowiska) na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2020 r.

Sprawozdanie specjalne nr 18/2020 Trybunału Obrachunkowego pt.:

„Unijny system handlu uprawnieniami do emisji – przydziały bezpłatnych uprawnień wymagały lepszego ukierunkowania”

– Konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC swoje konkluzje w sprawie usprawnienia analizy sprawozdań specjalnych sporządzanych przez Trybunał Obrachunkowy w związku z procedurą udzielania absolutorium¹,

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie specjalne nr 18/2020 Trybunału Obrachunkowego pt.: „Unijny system handlu uprawnieniami do emisji – przydziały bezpłatnych uprawnień wymagały lepszego ukierunkowania”;
2. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI wnioski i zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym;
3. PODKREŚLA rolę EU ETS jako jednego z fundamentów unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu oraz jego kluczową rolę w racjonalnym pod względem kosztów ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych; ZWRACA UWAGĘ na ustalenie zawarte w sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej na 2020 r.², mówiące, iż w ciągu ostatnich pięciu lat (2015–2019) emisje z instalacji stacjonarnych objętych EU ETS znacznie spadły, z zastrzeżeniem że głównym motorem tej tendencji był sektor energetyczny, przy czym emisje z przemysłu również się zmniejszyły, zwłaszcza w 2019 r.;

¹ Dok. 7515/00 + COR 1.

² Dok. 11871/20 – COM(2020) 950 final.

4. ODNOTOWUJE zawarte w sprawozdaniu specjalnym ustalenie, zgodnie z którym w latach 2008–2017 intensywność emisji sektora energetycznego w państwach, które wykorzystały przejściowe przydziały bezpłatnych uprawnień dla tego sektora, spadała wolniej niż w pozostałych państwach członkowskich; PODKREŚLA, że przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień dla sektora energetycznego przyczynił się jednak do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, co wykazano w przedłożonych przez państwa członkowskie sprawozdaniach z weryfikacji dotyczących ograniczenia emisji w wyniku zakończonych inwestycji; ponadto PODKREŚLA, że dopracowano zasady przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień dla sektora energetycznego w odniesieniu do etapu IV; PRZYPOMINA, że na etapie IV tylko trzy z dziesięciu kwalifikujących się państw członkowskich zamierzają przejściowo przyznać bezpłatne uprawnienia instalacjom w swoim sektorze energetycznym; ponadto PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI decyzję niektórych państw członkowskich o przeniesieniu do funduszu modernizacyjnego niektórych lub wszystkich uprawnień, które mogły zostać przydzielone bezpłatnie instalacjom w ich sektorze energetycznym na etapie IV;
5. PRZYPOMINA, że dyrektywa 2003/87/WE (dyrektywa w sprawie EU ETS)³ przewiduje przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji w sektorach i podsektorach, w których istnieje rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji, w celu zachowania korzyści dla środowiska wynikających z redukcji emisji w UE, podczas gdy działania państw trzecich nie zapewniają przemysłowi porównywalnych zachęt do redukcji emisji;
6. ZGADZA SIĘ co do znaczenia ukierunkowanego przydziału bezpłatnych uprawnień; WSKAZUJE, że reforma unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) w ramach przygotowań do czwartego okresu rozliczeniowego od 2021 r. do 2030 r. („etap IV”) już przewiduje ulepszenia w tym zakresie; PODKREŚLA, że podczas przeglądu dyrektywy w sprawie EU ETS w odniesieniu do etapu IV⁴ zmieniono system przydziału bezpłatnych uprawnień, co doprowadziło do zmniejszenia liczby sektorów uznanych za rzeczywiście zagrożone ucieczką emisji; PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, że ten skrócony wykaz sektorów dotyczący etapu IV nadal reprezentuje ponad 90% ogółu emisji z instalacji przemysłowych w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji w latach 2013–2016;

³ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, z późniejszymi zmianami (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz.U. L 76 z 19.3.2018, s. 3).

7. DOSTRZEGA, jak istotne są różnice w poziomach zdolności do przenoszenia kosztów emisji dwutlenku węgla zarówno w sektorze lotnictwa, jak i w przemyśle; PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI zawarte w sprawozdaniu specjalnym ustalenie, zgodnie z którym przydział bezpłatnych uprawnień dla sektora lotniczego sprzyjał przedkładaniu przewozów lotniczych nad podróże koleją w obrębie UE; ODNOTOWUJE, że Komisja, w ramach oceny skutków towarzyszącej wnioskowi Komisji dotyczącemu przeglądu dyrektywy w sprawie EU ETS, zamierza zbadać możliwości bardziej ukierunkowanego przydziału bezpłatnych uprawnień; w tym kontekście Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażony przez Komisję zamiar zbadania możliwości ograniczenia przydziału bezpłatnych uprawnień w sektorze lotnictwa; ZWRACA UWAGĘ na potrzebę zastanowienia się nad wpływem tych możliwości na obniżenie emisyjności, na dochody ze sprzedaży uprawnień na aukcji oraz na funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE;
8. UZNAJE znaczenie zachowania sygnału cenowego dotyczącego emisji dwutlenku węgla w całym łańcuchu wartości; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu Komisja przeanalizuje różne warianty środków mających zapobiegać ucieczce emisji i OCZEKUJE omówienia wniosków Komisji, w tym mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ w pełni zgodnego z zasadami Światowej Organizacji Handlu, którego przedstawienia oczekuje się w pierwszym półroczu 2021 r., a jego wprowadzenia najpóźniej 1 stycznia 2023 r.;
9. ZGADZA SIĘ, że system wskaźników emisyjności stopniowo poprawia zachęty do ograniczania emisji; w tym kontekście PODKREŚLA udoskonalenia metodyki opracowywania wskaźników w ramach przygotowań do etapu IV, tj. aktualizację wartości wskaźników dla przydziału bezpłatnych uprawnień w celu odzwierciedlenia postępu technologicznego oraz okresowe dostosowywanie przydziałów, aby lepiej odpowiadały rzeczywistej wielkości produkcji; w tym kontekście PODKREŚLA potrzebę dalszego zwiększania przejrzystości metody opracowywania wskaźników referencyjnych; ZACHĘCA Komisję do zbadania możliwości dalszego udoskonalenia metodyki wskaźników referencyjnych, w tym w odniesieniu do emisji z nakładów na procesy produkcyjne;

10. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI wniosek Komisji dotyczący wdrożenia w ramach EU ETS nowych kryteriów zrównoważonego rozwoju i kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zawartych w dyrektywie RED-II w odniesieniu do przypisywania zerowego współczynnika emisji biomasie w kontekście zmian do rozporządzenia w sprawie monitorowania i raportowania w ramach EU ETS;
 11. ZGADZA SIĘ co do znaczenia przejrzystości zachęt do dekarbonizacji dla sektorów przemysłowych otrzymujących bezpłatne uprawnienia i PODKREŚLA rolę krajowych środków wykonawczych państw członkowskich dla poprawy dostępności takich informacji na etapie IV;
 12. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażony przez Komisję zamiar dokonania do czerwca 2021 r. przeglądu i – w razie potrzeby – zaproponowania zmian przepisów dotyczących klimatu, w tym dyrektywy w sprawie EU ETS.
-